

UTOLSÓ IDŐK 9. RÉSZ – AZ ÚR NAPJA

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 09. 05.

Kérlek benneteket, hogy foglaljatok helyet!

Az Úr Jézus szeretetével köszöntelek Benneteket! Ma úrvacsorát fogunk venni, hamarosan az Úr asztalához járulunk.

Nagy szeretettel köszöntöm azokat a testvéreinket is, akik a Youtube csatornán követnek bennünket! Ők is készülhetnek az úrvacsorához velünk együtt, vehetnek kenyeret és bort. Megemlékezhetünk így is, akár a tévé képernyőjén keresztül is, az Úr Jézus bevégzett munkájáról. Mi pedig, akik itt vagyunk, itt fogunk az Úr asztalához járulni.

Egy kérdésem lenne: van-e valaki, aki ma jár először nálunk? Azért kérdezem, mert az úrvacsorával kapcsolatban nagyon sok téves elképzelés kering, például hogy ki úrvacsorázhat. Az Úr vár mindenkit az Ő asztalához. Ő minden gyermekének megterítette az asztalt és mindenkit vár, hogy megemlékezzen róla. Az úrvacsora nem egy tisztogatási szertartás, hanem megemlékezés arról, amit az Úr Jézus Krisztus tett. A bűneink nem most lesznek megbocsátva, a bűneinket Jézus már kétezer évvel ezelőtt felvitte a keresztre és eltörölte az Ő véráldozatával. Ezért bárki, aki az Úr Jézus Krisztusban van, tiszta szívvel, tiszta lelkiismerettel az Úr asztalához járulhat, és részesedhet a kenyérből és a borból is. Hiszen az igazi mennyei kenyér már eljött, megtörtetett, és amikor a kenyeret vesszük majd magunkhoz, akkor gondolatok arra, hogy ebben a megtört testben ott van a mi gyógyulásunk is.

Ha megkérdezel egy átlag keresztényt, hogy mit tett Jézus a kereszten, legfeljebb annyit mond, hogy felvitte a bűneinket. De nemcsak a bűneinket vitte fel, hanem a bűneink *következményét* is felvitte! Péter apostol is azt mondja az első levelében, amit Ésaiás prófétán keresztül Isten ígért, hogy Jézus megtörtetett testében mi gyógyulást vettünk. Mindent igényelhetünk, mindent birtokolhatunk, amit Jézus Krisztus kereszttje megszerzett. A hitünk erről szól, hogy hiszünk Istennek, hiszünk abban az ígéletben, amit Ő nekünk adott, és mindezt a hitünkkel tudjuk valóságba hozni, kézzelfoghatóvá tenni a fizikai valóságunkban. Így történik a gyógyulás Krisztus Testében. Nagyon sajnálatos dolog, hogy ez már egy rituálévá alacsonyodott némely keresztény körben. Itt sokkal többről van szó, és ha valóban igazak vagyunk Isten előtt, és ha te Krisztusban vagy és te befogadtad Őt, Ő benned él, mert aki az Úrral egyesül, az egy szellem Ővele. A szellemünk teljesen eggyé vált az Úrral, és a megigazult bensőnkől, a szellemünkől árad ez az isteni élet. De ahhoz, hogy ez tudjon áradni, az elménket, a gondolkodásmódunkat meg kell változtatni és hinnünk kell, mert a hitetlenségünkkel le tudjuk blokkolni Isten erejét. Erre számos példa van a Bibliában.

Ezt a néhány szót csak azért mondtam, hogy biztassalak, hogy amikor idejössz, tiszta lelkiismerettel vedd magadhoz a bort, ami a szövetség vére. Most ki fogjuk osztani a kenyeret, és együtt fogjuk magunkhoz venni, és utána részesedünk a borból is.

Alljunk fel és imádkozzunk:

Drága mennyei Atyám, hálát adunk Neked, hogy összejöhetünk, hogy együtt lehetünk és az Úr asztalához járulhatunk így közösen: egy szívvel, egy hittel, és megemlékezhetünk mindarról a csodáról, amit elvégeztél. Amit Te elvégeztél, amit az ószövetségi próféták nem láthattak meg, az ószövetségi emberek nem tapasztalhattak meg, és most mi részesei lehetünk, és megemlékezhetünk a Te megváltásodról. Köszönjük, Atyám, a Te megtört testedet! Köszönjük, hogy elrendezted a bűneinket, hogy az oltárra adtad magad és a szent véredet adtad engesztelő áldozatul, örök engesztelő áldozatul minden bűnért!

A szolgálókonferencián bemutatkozott két bibliaiskola, a jelentkezési lehetőségeket és az ezzel kapcsolatos tudnivalókat emailben kiküldtük a pásztoroknak, szolgálóknak, azzal a megbízással, hogy terjesszék a gyülekezetben. Az elmúlt két évtizedben nem nagyon voltak szorgalmazva, hogy szervezett formában, bibliaiskolákban képezzük a pásztorokat, vagy akár

a hívőket. Eddig úgy volt, hogy elég ez az alaptanítás, amit a gyülekezetben kapunk. Hálát adunk Jim pásztorért, aki kiváló munkát végzett az alaptanításokkal, tényleg sok mindent alaposan megtanultunk, de elszomorít, amikor valaki azt mondja, hogy ez nekem elég. Amikor azt gondoljuk, hogy mi már mindent tudunk, akkor eljutottunk abba az állapotba, hogy taníthatatlanná válunk. Most jövök rá, ahogy egyre többet tanulmányozom a Bibliát, hogy mennyi mindent nem tudok még. Azért kínálunk bibliaiskolai lehetőséget és azért hirdetem ezt ki nyilvánosan, mert ez nem csak szolgálóknak, pásztoroknak szól. Bárki, aki indítatást érez, szeretne többet megtudni, a pásztoránál, vagy a titkárságtól kaphat további információt. Hidd el, hogy a bibliaiskola sok olyan dolgot tud adni, amiről azt hitted, hogy tudad. A fiatalokat mindenképp biztatom, de az idősebbeket is, hiszen a tanulás nincs korhoz kötve.

Ezzel kapcsolatban egy Ige jutott eszembe, mindannyian ismerjük az Úr főpapi imáját, amit a János evangélium 17. részében olvasunk. Nézzétek meg, hogy mit mond maga az Úr. Ezt nem Varga István mondja, vagy nem valamelyik pásztor, ezt a Főpásztor mondja, a legfőbb Pásztor, az Úr Jézus.

János 17,3.

3. Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.

Nem lehet nagyobb hitünk Istenben, mint amekkora az ismeretünk Istenről. Tudjuk, hogy a Szent Szellem továbbra is a tanítónk, de az elménket meg kell újítani. Erről nagyon világosan beszél a Róma 12,2.

Róma 12,2.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.

Itt vasárnap hangzanak el üzenetek, egy héten egyszer, vagy esetleg hét közben is hallgattok üzeneteket, de higgyétek el, hogy ettől sokkal többre van szükség. Ez egy nagyon jó lehetőség arra, hogy fejlődjétek, növekedjétek, épüljétek, és nőjön a hitetek. Azt látom manapság, hogy soha nem volt akkora veszélynek kitéve Krisztus Teste, a gyülekezet a tévtanítások miatt, mint most, a közösségi médiák terjedésével, a tanítás mindenféle szele hajtja a drága hívőket. Meg kell alapozni magunkat! Vannak biztos, állandó pontok. Ezeket a pontokat le kell, hogy rakjuk az életünkben! Ebben nem lehet kompromisszumot kötni. A tanítások is azt a célt szolgálják, hogy ne tudjon a sátán megtéveszteni benneteket. Ne tudjon levenni benneteket Isten útjáról. Nagyon sok a hitehagyott keresztény, aki már nem jár az Úrral. Lelkesen indult, nagyon lelkesen elkezdte az Úr dolgát, és az ördög teljesen levette Isten útjáról. Ma kint van a világban, úgy él, mint a világ. Természetesen üdvössége van, a Krisztus benne van, és ha meghal, a mennybe fog kerülni, de ennél többre van szükségünk. Isten ettől többet, sőt, sokkal jobbat készített el a számunkra. Tényleg ismerjük meg Őt, mert Őnála ott vannak az áldások. Hóseás próféta is mondja, hogy elvész az én népem, mert ismeret, mert tudomány nélkül valók. Az emberek problémája nem az, hogy Isten valamit meg akar vonni tőlük, vagy Isten nem akar odaadni valamit. Hanem az elménk nincs megújítva ahhoz, hogy mindazt a jót, amit Ő már nekünk adott, birtokba vegyük. Ez nem működik másképp, csak egyetlen módon: ha a hitünket felépítjük az Úr Jézus Krisztusban, és nem tévelygünk jobbra-balra. Vannak emberek, akik a Szentírás bizonyos részeit, akár száz lapot is kitéphetnének a Bibliájukból, mert úgy gondolják, hogy az számukra nem érvényes. Ha megalapoztuk magunkat, akkor azt mondja a Biblia, hogy erősen álljunk, gyökerezzünk meg az Igében. Ez egy nagyon fontos rész. Tudom, hogy nagyon sokan elfoglaltak vagytok. Vannak, akik tanulnak, fiatalok, vagy gyereket nevelnek, vagy unokáznak, mindenkinek megvan a saját elfoglaltsága, de Jézus megadta a receptet a sikeres élethez, hogy mi az aggodalom ellenszere. Az, hogy Őt keressétek először, nem másodsor! Először Isten országát keressétek és az Ő igazságát, és mindez megadatik nektek. Minden más megadatik nekünk. Őt keressük először, az Ő orcáját keressük először. Az Ő igazságát keressük először, és rendbe fognak jönni a

dolgaink. Azokat a viharkárokat, amit az élet, a világ, amit a gonosz okozott nektek, az Úr be fogja foltozni, az Úr helyre fog állítani bennünket.

Az egész életünk nem más, mint egy harc, de nem az a fajta harc, hogy mi harcoljunk az ördög ellen. Az ördög ellen nem kell harcolni, az ördög le van győzve! A harc a fejünkben van. Az elménkben. Ott van az igazi harc. Mert az elménkben hozzuk meg a döntéseket. Ha nem árad az isteni élet, ha nincs kapcsolat Istennel, nincs kapcsolat az Úrral, ha nincs vezetés az Úrtól, akkor hozunk rossz döntéseket mindannyian. Az iskola nagyon sokat fog segíteni ebben, rendszerbe szedi egy kicsit, ad olyan látást, ami nagyon sokat fog segíteni nektek. Úgyhogy biztatlak benneteket! De nem kötelezünk erre senkit, és ha azt mondod, hogy ez nem a te utad, akkor az Úrtól vegyél vezetést és imádkozz, hogy mit csinálj! Mert nem biztos, hogy mindenkinek azt kell tennie, amit a melletted ülőnek. Lehet, hogy neki mást kell tennie. Ez egy kis felvezetés volt, és most rátérünk a mai üzenetre.

Nagyon szeretnék már az utolsó idők végére jutni a tanításban. A végére fogunk majd jutni fizikálisan, mert a legvége az lesz, hogy ami meg van írva, az be fog teljesedni. Nagyon sok üzenet gyűlt össze bennem és hiszem, hogy az Úr hagy időt, hogy ezt mind megosszam veletek. Az Úr gondoskodik a mi táplálásunkról.

Az utolsó idők 9. részénél tartunk. Nem tudom, hány rész lesz még, át lehet ezen futni felületesen is, de azért imádkozom, hogy az Úr mutassa meg, hogy ne legyen száraz és Isten Szelleme leheljen rá, hogy élet legyen benne, hiszen a Jelenések könyvében több mint négyszáz igevers van, és ebből körülbelül 350 ószövetségi igevers. Olyan állítások is elhangoztak sokszor, hogy az Ószövetséget nem kell nekünk tanulmányozni, mert az újszövetségben vagyunk. Óriási tévedés! Az Ószövetség mit magyaráz? Az Újszövetséget. Az Újszövetség pedig magyarázza az Ószövetséget. A Biblia 66 könyve egy egységes egész, egyszerűen elválaszthatatlan egymástól. Azt kell tudni különválasztani, hogy melyik időkorban élünk, a szövetségmelyik részében élünk, és milyen időkorokban vagyunk. Ezáltal fel kell, hogy ismerjük, hogy nem vagyunk a törvény korszaka alatt, nem vagyunk a törvény előtti korszakban, hanem a kegyelem korszakában vagyunk, abban az időkorokban, amikor még nyitva van a bárka ajtaja, Isten kegyelmének az ajtaja mindenki számára nyitva van. Az összes pogány, aki egyébként korábban nem volt szövetséges nép, semmilyen szövetsége nem volt Istennel, Jézus vére által Isten királyságához tartozhat. Lapozzunk a Jelenések könyvének a legvégére, nem onnan fogom kezdeni a tanítást, de nézzük meg, hogy a 21-es igevers mit ír.

Jelenések 21,7.

7. Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.

Hogy tudunk győzni? Hit által. Ki a győztes? János első levele elmondja. Aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia. Hit által vagyunk győztesek. Aki pedig ezt nem hiszi, az vesztes. Mert mi megnyerünk mindent a szentséges hitünk által, mindazt, amit Isten megszerzett nekünk. A pogány világ, aki csak ebben a bukott, romlott világban gondolkodik, mindenét el fogja veszíteni. Igazi vesztesek, akiket az ördög becsapott, átvért, mi pedig hálát adhatunk Istennek, hogy örökkön örökké való örökségünk van, és mindent örökségül nyerünk. Ez a lehetőség a Messiás, a Krisztus halálával és feltámadásával adatott nekünk, és a benne lévő hit által tudunk eljutni arra, hogy ez az öröksége a miénk legyen. De ezt már birtokolhatjuk most, itt a földi életünkben is, mert Isten királyságának vagyunk az állampolgárai.

Adós vagyok nektek még a Lukács 17-tel, ennek a görög változatát nézzük meg, mert némi magyarázatra szorul. A múlt alkalommal egy kicsit elsiettem, és ezt helyre kell, hogy hozzuk, mert ez az egyik legcsodálatosabb vers Isten királyságáról. Maga Jézus mondta el a farizeusoknak, amikor az utolsó időkről kérdezték. Hiszen őket is érdekelte, hogy mi lesz velük, mi lesz a sorsuk, mi lesz a jövőjük, mi lesz a gyermekeik, az unokáik sorsa. Ez mindannyiunkat érdekel. Idősebb korban jellemzően már nem annyira magunk miatt aggódunk, hanem a gyerekek, az unokák miatt. A fiatalok meg a jövőjük miatt aggódalmaskodnak, már

akik aggodalmaskodnak. Nekünk egyébként nem kell aggodalmaskodni semmi felől, akár fiatal vagy, akár idős.

Megnéztem több bibliafordítást, először fölolvastam a mi fordításunk szerint.

Lukács 17,20–21.

20. Megkérdeztetvén pedig a farizeusoktól, mikor jön el az Isten országa, felele nékik és monda: Az Isten országa nem szemmel láthatólag jön el.

Itt a pontos fordítás a görögben úgy szól, hogy Isten királyi hatalma nem szemmel láthatólag jön el. Ezt nemes egyszerűséggel Károli Gáspár így fordította le. Ezzel eddig rendben van. Tehát egy jövőbeli királyságról, egy jövőbeli országról kérdezték Jézust, hiszen a próféták megmondták, hogy Isten királysága el fog jönni, amikor a Messiás Dáviddal együtt beül a királyi trónba, és uralkodni fog. Erről a próféciaik szóltak, ezt a zsidók tudták, és kérdezték, hogy mikor lesz ez. Bennünket is érdekel, hogy mi mikor lesz meg. Itt van a 21-es vers, olvasom a mi fordításunkat, utána meg fogjuk nézni az eredetit.

21. Sem azt nem mondják: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; mert ímé, az Isten országa tibennetek van.

Megnéztem az eredeti görögöt, nézzük, hogyan fordították le. Amikor a farizeusok megkérdezték tőle, hogy mikor jön el Isten országa, ezt válaszolta nékik: Isten országa nem szemmel látható módon jön el. Nagyon fontos, Jézus azt mondta – ezzel előre mutatott, egy eljövendő időkorokra –, hogy majd nem fogják azt mondani, hogy itt van, vagy ímé amott van, mert Isten országa köztetek van. Innen vettem, mert az eredeti ezt mondja, hogy köztetek van. Pedig ez így nem jó!

Nézzétek meg az eredeti görögöt, ott eleve arról szól, hogy: **Isten királyi uralma.**

Mert az a görög szó nem királyságot jelent, hanem Isten királyi uralmát. Nem mindegy! Az Isten királyi uralma belül van. Vagyis jó a mi fordításunk, bocsánatot kérek a múltkoriért, hogy megzavartalak benneteket, de most helyre kell hozni.

Arról a királyságról beszél, amiben ma élünk, hogy Isten királyi hatalma bennetek van. Látjátok, hogy a fordítókat is megzavarta. Megnéztem négy fordítást, az egyik azt mondta, hogy köztetek van, a másik azt, hogy bennetek van. Gondoltam, akkor már csak az új fordítás segíthet. Az meg azt írja, bennetek és köztetek van! Úgy látom, hogy sokkal okosabb embekeket is megzavart ez az igehely, mint engem, akkor ennek most már a végére járunk, mert nem hagyom olyan könnyen, nem adom föl, és hálát adunk Istennek, hogy tényleg el tudjuk érni most már interneten a görögöt, nem kell, hogy görögül tanuljál, ki lehet szótárazni, ki lehet betűzni. Miről van szó? Arról, amit még a bibliafordítók sem hisznek el: az Isten királyi uralma és az Isten királyi hatalma bennünk van! Ez a királyság alapja. Ez ennek a szellemi királyságnak az alapja. Ebben a királyságban vagyunk mi királyok és papok, és uralkodunk az egy Jézus Krisztus által, mert Ő a fej. Azt mondja a Lukács 10,19 is, hogy: ímé adok néktek hatalmat, kígyókon, skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején, és semmi nem árthat nektek.

Van egy hatalmunk! Sok keresztény gyülekezetben ez botránykő lenne, amit én most itt mondok, mert egyáltalán nem hiszik, hogy van hatalmunk. Úgy gondolják, hogy az ördögnek van hatalma. Persze, de a pogányokon, és nem a hívőkön! Mert ez a hatalom, ez Krisztustól van. Élhetsz ezzel a hatalommal, ezt nem azért adta Isten, hogy visszaéljünk, de hol van ez az ország? Bennünk van! A szellemünkben van! Ez egy láthatatlan királyság, mert ha mész az utcán, nem látod ezt a királyságot. Ránézel valakire, nem tudod, hogy hívó. Néha még a cselekedeteiből se veszed észre. Ez valójában egy szellemi királyság, egy olyan királyság, hogy Isten királyi hatalma bennünk van. A szellemünkben. Azt mondja az Írás, nagyon jól ismeritek az 1János 4,17-et, mert bizodalomunk van az ítélet napjához. Miért? Mert amint Ő van, mi is úgy vagyunk ebben a világban. Nekünk ma itt a földön ugyanúgy kell uralkodni, ahogy ezt Jézus tette.

Amikor a János 14,12-ben arról beszél Jézus, hogy aki hisz bennem, ugyanazokat fogja cselekedni, amiket én cselekedtem, miért tudta Ő azt cselekedni? Mert benne volt Isten királyi hatalma. Ez egy szellemi hatalom volt. Amikor kiárasztjuk a hitünket, akkor a bennünk lévő mennyei erő felszabadul, ha az elménkkal, az értelmünkkel, az akaratunkkal nem blokkoljuk le. Igazából mindent nekünk adott Isten. Minden már most a miénk. Tiéd a gyógyulás, tiéd a szabadulás, tiéd a bőség, tiéd mindaz, amit Jézus megszerzett! De ez hol van? Belehelyezte a hívőbe. Ott van a bensőnkben, és innen kell, hogy kimerítsük mindezt. Mi állja ennek az útját? Az elménk! Az egész életünk ezzel kell, hogy elteljen. Az egész keresztény életünkben szükséges, hogy folyamatosan megújítsuk az elménket. Hallom a keresztényeket, folyamatosan a bűnről beszélnek. Mondom, ember, Jézus már lerendezte a bűnt, miről beszélsz te? Nincs bűnprobléma. Bűnös probléma van! Az a bűnös, aki még nem alkalmazta Jézus vérének saját magára.

Meg akarják változtatni az embereket kívülről. De ha az ember belül piszkos, hiába mosogatsz kívülről. Képzeld magad elé egy átlátszó üveget, ami belül koszos. Lecsavarhatod a tetejét, víz alá mártathatod, megkeresztelheted, simogathatsz kívülről, csinálhatsz vele bármit, de az belül koszos marad. Ha belül koszos, kívül hiába tisztogatsz! Tönkre ment az autód motorja, javíthatatlan. Hiába mosod le kívülről, nem fog megjavulni. Az emberek ezt teszik a keresztényekkel, kívülről, a törvényekkel akarják őket megváltoztatni. Ez nem működött Istennek az ószövetségben. Magának a Mindenhatónak sem működött, azt mondta, egy új szövetséget fogok adni, mert ez nem alkalmas arra, hogy megváltoztassa az embereket! A törvény nem tud megváltoztatni. Megmondja, hogy mi tilos. Ha belenézel a törvény tükrébe, akkor mit láatsz? Magadat, hogy mocskos vagy kívül-belül. Kívül főleg. Mert nem tudsz megfelelni a törvénynek. Az embereket kárhozzátják a törvénnyel, és úgy gondolják, hogy majd ettől meg fognak változni. Ha még ez sem elég? Akkor megfenyegetjük a pokollal. Majd akkor a pokolba fogsz kerülni! Ott akkor aztán megtudod! – és úgy gondolják, hogy ettől az emberek Istenhez fognak fordulni. Ha valaki fenyegette őket a pokollal, meg az elkárhozással, az a törvény volt, meg az ószövetség. De nem segített az embereknek. Mi segít? Az, ha megismerjük Isten szeretetét. Isten szeretete az, ami megtérésre indít bennünket, Isten szeretetéről kell, hogy beszéljünk. Isten szeretetét kell, hogy elvigyük az emberekhez. Amikor imádkozunk és meggyógyulnak az emberek, akkor nem a mi nagy kenetünkről szól, hanem Isten szeretetéről. Hogy Isten úgy szerette a világot, hogy aki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Nézd meg, amikor Jézus szolgált, amikor kiárasztotta a Szellem kenetét, akkor mi történt? Meggyógyultak az emberek, megtisztult a poklos, olyan emberek, akik elkaptak egy olyan betegséget, amivel a világ nem tudott mit kezdeni. Jézusnak nem volt semmilyen védettségi igazolványa, simán bement a poklosok közé, és rátette a poklosra a kezét. Nem Jézus kapta el a poklosságot, hanem a poklos kapta el az egészséget. Ez fog történni akkor is, amikor te ráveted a kezedet az emberekre. És ne félj, mert a félelem az, amelyik felépít egy a gátat! Vagy félsz, vagy hiszel Istenben. Nem lehet mind a kettőt, mert nem a félelem szellemét kaptuk. Tudni kell, és valóságos kell, hogy legyen számunkra az, amit Jézus elvégzett az életünkben. Mi mennyei állampolgárok vagyunk.

Még mindig nem tartok a Jelenések könyvének, de a lényeg az, hogy a Jelenések könyve be fogja mutatni az utolsó időkorszakot, amikor megszűnik a gyülekezeti korszak. Vagyis ennek az időkorszaknak vége lesz. Nem hitték el a tanítványok sem, hogy az ószövetségi korszaknak vége van, pedig elküldte a Király előtt a nagykövetét, Bemérető Jánost, aki elmondta, hogy elközelített hozzátok Isten királysága, térjete meg és keresztelkedjete meg! János megtérésre keresztelt, hogy vessék alá magukat Isten Igéjének, mert jönni fog a völegény. Ő csak a völegény előhírnöke, aki örül és örvendezik, mert hallja a völegény hangját, és azt mondja, nekem alább kell szállnom, neki pedig följebb kell emelkednie. Mert Ő a megváltó. Ő a szabadító. És eljött az az ország! Izrael azt tartja, hogy ott a Sínai hegyen, amikor Isten

Mózesnek a törvényt adta, akkor Isten feleségül vette Izraelt. Ez ma is a zsidók hite és szent meggyőződése, hogy nem lehet Istenhez kerülni, csak a judaizmus valamelyik ágán keresztül. De elég hűtlen feleségnek bizonyult Izrael, mert visszautasította a megváltóját, visszautasította azt, akiről az egész Ószövetség szól. Aki miatt mutatták be az összes ószövetségi áldozatot, mert az mind csak egy kis előképe volt annak, amit Jézus örök engesztelő áldozatul elvégzett. Azt olvastuk a Jelenések könyvének a 4. részében, hogy most már rátérjünk a fölvezetés után a mai anyagra is, hogy ott van egy nyitott ajtó a mennyben. Azt mondja az Ige, hogy ezek után vége a gyülekezeti korszaknak, le fog zárulni ez a korszak, és onnantól kezdve az összes esemény a mennyben játszódik.

El fog jönni a vőlegény, és hazaviszi a menyasszonyt. Megmutatja az Atyának a fehérbe öltözött menyasszonyt. Az lenne a gyülekezet. Ez benne van egyébként az ószövetségi törvényrendszerben. Az ószövetségben miért örültek annyira, mikor fiú született? Mert az ószövetségben a fiú volt az örökös. A nők nem örököltek. A nőknek nem volt örökségük, é mondja Jézus, hogy gondoskodjatok az özvegyekről meg az árvákról. Az örökös é mindig az volt, aki korban az első volt, az elsőszülöttnek volt ez a joga. Fogunk nézni egy ilyen történetet, hogy ezt megértsétek, és azt is, hogy hova akarok jutni ezzel. A múlt héten az elragadtatásról volt szó, hogy a gyülekezet elragadtatik. Amikor letelik a gyülekezeti korszak, akkor onnantól kezdve Istennek nincs dolga a gyülekezettel abból a szempontból, hogy Dániel hetvenedik hete el fog következni, és jön az Úr napja. Most megnézzük, hogy mit jelent az Úr napja. Nagyon sokszor látjátok, tele van vele az internet, hogy benne vagyunk a nagy megpróbáltatásban, itt a nagy megpróbáltatás. Nem tudják, hogy miről beszélnek! Mert a Biblia beszél az Úr napjáról. Ha beütöd a bibliakeresőbe, ötven helyen adta ki legalább az Ószövetségben az Úr napja kifejezést. Mit jelent az Úr napja? Az Úr napja mindig a Bibliában, az Ószövetségben is, az ítélet napját jelentette. Istennek van elszámolni valója még Izraellel, mondom, ez Dániel hetvenedik hete, és van elszámolni valója a pogányokkal, azokkal, akik visszautasították a kegyelmet, akik visszautasították a Megváltót. Akik bűnösök. Mert egyetlen bűn van: ha valaki visszautasítja a Megváltót! Nem fogadja el az engesztelés vérét, tisztátalannak tartja, tanítja a Zsidókhhoz írt levél 10. részében.

Nézzünk erre is igeverset, hogy mit jelent az Úr napja. A Péter 2. levelében van,

2Péter 3,9–10.

9. Nem késik el az ígérettel az Úr, ahogy némelyek késelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elvessenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.

Miért nem jön az Úr? Nem ezen kell gondolkodnunk. Hanem azon, hogy miért nem vitt még minket haza? Azért, mert Isten azt akarja, hogy még sokan hozzá kerüljenek. Hogy sok embernek tegyünk még bizonyosságot az Úr Jézus Krisztusról. Péter így írja a levelében, hogy mindenkor készen legyetek bizonyosságot tenni a bennetek lévő reménységről. Mi a mi reménységünk? Mi nem az Antikrisztust várjuk, hanem az Urat. Mi nem a nagy nyomorúságot várjuk, hanem mi az Urat várjuk vissza. Az Úr kétféle módon fog visszajönni, az egyiket a görög úgy mondja, hogy parousia. A parousia azt jelenti, hogy megjelenni. Amikor az Úr megjelenik a felhőben, akkor nem lesz látható mindenki számára, hanem akkor elragadja a Gyülekezetet. Ez a *parousia* szó. És van egy másik szó az elragadtatásra, a *harpadzo*, ami a görögben azt jelenti, hogy fogja és egyszerűen kikapja. Fölemelni, hirtelen kikapni, kivenni, ezt jelenti az elragadtatás. Amikor itt Jánosnak megjelent a Jelenések 4,2-ben, akkor a *parousia* szó szerepel, megjelenik, láthatóvá válik, megérkezik. Jézus el fog jönni, de csak a felhőkig. El fog jönni a menyasszonyért és hazaviszi, ahogy a János 14-ben elmagyarázta ezt a tanítványainak, és ez meg fog történni. Az Úr nem késik el az ígérettel. Hogy még nem jön, annak az az oka, hogy azt akarja, hogy minél több ember bekerüljön a bárkába, hogy minél több ember megismerje az Úr Jézus Krisztust, és erre nincs neki jobb embere, mint te. Nyugodtan mondhatod, hogy nincs jobb embere, mint én! Te vagy az Ő

hírnöke, te vagy az Ő hírvivője, te vagy az Ő edénye, akin keresztül a kenetét, az erejét, a bölcsességét, a világosságát ki tudja árasztani. Mert gyertyatartóba sem azért teszik a gyertyát, hogy sötétségben legyünk, hanem, hogy világítsunk. Isten erre hívott el bennünket, hogy világítsunk az Ige világosságával. A sötétség gyűlöli a világosságot, mert az egy lux gyertya legyőzi a legnagyobb sötétséget is. Ha csak egy lux ismeret van bennünk, az már képes világítani. Ez az egy lux meg mindegyikünkben megvan, személyes kapcsolatunk van az Úr Jézus Krisztussal, másként nem lehet megismerni Őt.

10. Az Úr napja pedig úgy jön majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnek.

Itt van az Úr napja. Hogy jön el a tolvaj? Titokban jön, nem tudja senki, hogy mikor jön. Miért jön a tolvaj? Azért, hogy értéket vigyen el. Az Úr úgy fog visszajönni, ez egy hasonlat, de nyilván Ő nem tolvaj, Ő az övéiért, a jogos tulajdonáért jön vissza, akiket megváltott, akiket megmosott az Ő vérével, de úgy jön vissza, hogy értéket vigyen el. Egy tolvaj mit visz el? A legnagyobb értéket. Ez egy hasonlat. Az Úr a jogos tulajdonáért jön vissza, a gyülekezetért, akit az Ő drága vérével megszerzett. Úgy fog eljönni, hogy hirtelen, senki nem fogja tudni, hogy ez mikor fog megtörténni. Azt mondja, hogy amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnek. A Jelenések könyvének a 6. részétől fogjuk majd venni egészen a 18. részig, meglátjátok azokat a szörnyű csapásokat, amikor Isten kitölti az Ő haragjának poharát. Van Istennek haragja, de nem ellened, hanem az emberek minden hitelenségével szemben. Isten igazságos Isten, Neki meg kell ítélnie a bűnt. Ne felejtsetek el, hogy Isten Ádámnak adta ezt a földet, nem örökre, hanem neki adta bérbe. Ezt is mindjárt megnézzük. Szörnyű dolgok fognak történni! Megnéztem egy két igehelyet, talán Jóel próféta könyvét ismeritek többen. A Jóel könyvére lapozzuk a Bibliánkat, a Szent Szellem kiadását is már néztük.

Jóel 2,31–32.

31. A nap sötétséggé válik, a hold pedig vérré, minekelőtte eljön az Úrnak nagy és rettenetes napja.

32. De mindaz, aki az Úrnak nevét hívja segítségül, megmenekül; mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben léssen a szabadulás, amint megígérte az Úr, és a megmaradtak közt lesznek azok, akiket elhív az Úr.

Tehát az Úr rettenetes napja, erről prédikált Péter pünkösdi napján. Menjünk csak egy kicsit vissza, itt nem messze van egy másik könyv, Abdiás könyve. Ez a Bibliában egyébként a legrövidebb könyv, mindössze huszonegy igeversből áll. Talán lehet, hogy még az egész Bibliának is ez a legrövidebb könyve. Abdiás próféta egyébként Jeremiás korában élt, a visszamaradottakat bátorította, Krisztus előtt az 500-as években.

Abdiás 1,15–16.

15. Mert közel van az Úrnak napja minden népek ellen. Amint cselekedtél, úgy cselekszenek veled; amit te fizettél, visszazáll fejedre.

16. Mert amint ti ittatok szent hegyemen, úgy isznak szüntelen az összes népek; bizony isznak és hörpengetnek, és olyanok lesznek, mintha nem lettek volna.

Nézzük, hogy Jézus mit mond a Máté evangélium 24. részében, hogy milyen lesz az Úrnak napja. Ezt azért mondom, hogy ismerjétek föl az időket, hogy ami itt van, az nyilván az előszele az Úr napjának, de ez még nem az, amit a Biblia az Úr napjának nevez.

Máté 24,21.

21. Mert akkor nagy nyomorúság lesz, amelyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha.

Ha egy járványra valaki azt mondja, hogy ez már a nagy nyomorúság napja, akkor voltak ettől sokkal szörnyűbb járványok, voltak ettől sokkal szörnyűbb üldözések, volt ettől sokkal nehezebb idők, amire lehetett volna sokkalta inkább azt mondani, hogy ez már az Úr napja. Az Úr napja egy rettenetes idő, az mindig az ítélet napja. De nézzetek utána magatok

is, biztatlak benneteket, hogy amit prédikálok, azt úgy higgyétek el, hogy nézzetek utána, és ha nem úgy van, akkor kérem, hogy jelezzétek felém! Tehát az Úr napja az mindig az ítélet napja. Ez elől viszont el fog vinni bennünket az Úr, és nem kell amiatt aggódnod, hogy az Úr itt hagy téged a nagy nyomorúságban. Nem fog itt hagyni, mert azok olyan rettenetes dolgok lesznek, hogy nincs szülő, nincs atya, aki a gyermekét ilyen rettenetben hagyja. Akik erről beszélnek, fogalmuk sincs, mert azt nem lehet túlélni, azt lehetetlen túlélni. Csak egy módon, mártíromsággal lehet csak túljutni rajta.

Menjünk vissza a Jelenések 4-hez. Gyakorlatilag megnyílt ez az ajtó és János ott találta magát a mennyben, és úgy volt, mint Pál apostol, hogy szinte leírhatatlan dolgokat talált. Azt mondja Pál is, hogy elragadtatott a harmadik évig, és olyan dolgokat látott, amik kibeszélhetetlenek, elmondhatatlanok. János is megpróbálja nekünk átadni, hogy mit látott.

Jelenések 4,3–4.

3. És aki üle, tekintetére nézve hasonló volt a jáspis és sárdius kőhöz; és a királyiszék körül szivárvány volt, látszatra smaragdhoz hasonló.

A szivárványt is hogy meggyalázta az ördög! A feleségem mondta, hogy szokott néha szivárványt küldeni a szenteknek, de most már nem mer, mert teljesen más jelentőséget adtak a szivárványnak. Az ördög mennyire meghamisítja Isten dolgait! A szivárvány a szövetség jele volt, amikor Noé kijött a bárkából, hogy nem lesz többé özönvíz. A gonosz sátán csak abból tud gazdálkodni, amit az Istentől kapott, az Istentől kapott dolgokat ferdíti el.

4. És a királyiszék körül huszonnégy királyiszék volt; és a királyiszékekben látám ülni a huszonnégy vént fehér ruhákba öltözve: és a fejükön aranykoronák valának.

János látta a huszonnégy vént, és erről megint késhegyre menő viták vannak. Látta a trónt, látta a jáspist. A jáspisnak az átlátszósága az Isten tisztaságára utal. A karneol vörös színe a megváltásról, az ítéletről szól. Valószínű, hogy a próféta nem talált szavakat Isten dicsőségének a leírására. Nézzük meg ezt a huszonnégy vént, miért huszonnégy vén? Nem fogunk odalapozni, de erre a válasz az 1Krónikák 24. részében találjátok meg. Amikor Dávid fölállította a papságot, ez volt a papi rend, és úgy rendelte Isten, hogy ez a huszonnégy vén képviselje az egész ószövetségi gyülekezetet. Amikor a huszonnégy pap megjelent, egy-egy pap egy törzset, egy nemzetséget, azt a népet képviselte. Amikor összejött a huszonnégy pap, itt papokról van szó, akkor az egész Izraelt képviselték. Miről folyik a vita? A vita arról folyik, hogy ki ez a huszonnégy vén? Az Úr itt ebben a részben nem kötötte az orrunkra. Azon vitatkoznak, hogy ezek csak újszövetségi papok lehetnek, mert nem lehet ószövetségi pap. Azért nem lehet, mert a Dániel 12-ben olvassuk, hogy a választottak majd csak a nagy nyomorúság után fognak föltámadni az ezeréves királyságra. Vannak ilyen állítások a Jelenések könyvében is. Egy dolgot teljesen figyelmen kívül hagynak, többféle variáció van, egyébként teljesen mindegy, hogy ki a huszonnégy vén. A lényeg, hogy ott vannak Isten trónja előtt, és ott imádják Istent, és arany stefanosok vannak a fejükön. Győzelmi korona a *stefanos*, Jézus fején a *diadéma* van, az pedig a királyi korona. Ezek az emberek megváltott szentek. Kutattam, kerestem, mint ilyenkor mindig, belebújtunk az Ige mélyébe, és amit állítanak ezzel kapcsolatban, valóban lesznek olyanok. Lapozzunk vissza a Dániel 12-be:

Dániel 12,1–2.

1. És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, aki a te néped fiaiért áll, mert nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mind ez ideig. És abban az időben megszabadul a te néped; aki csak beírva találta a könyvben.

Ő is az Úr napjáról, a nagy nyomorúság napjairól beszél, hogy olyan idő nem lesz. Ez már a második bizonyosság. Mindenről egy könyv íródik, az Úrnál rendben van az adminisztráció. Az életed minden mozdulatáról egy könyv íródik, semmi nem fog kimaradni.

2. És sokan azok közül, akik alusznak a föld porában, felszerkennek, némelyek örök életre, némelyek pedig gyalázatra és örökkévaló utálatosságra.

Hadd mondjam el neked, hogy valóban lesz feltámadás, tehát ez részizgazság, amit állítanak, de az Ige szerint és az én megítélésem szerint is egy-két körülményt még figyelmen kívül hagynak. Fölmerül egy olyan kérdés, amit az Úr gyorsan előhozott, amikor ezeket olvastam, hallottam, néztem több helyen is – hogy mi van most az ószövetségben meghalt szentekkel? Voltak az ószövetségben üdvözült szentek? Persze, hogy voltak! Voltak, akik ott győztek és voltak, akik üdvözültek. A Lukács 16-ot ki olvasta? A gazdag ember és szegény Lázár története. Mind a kettő oda került a föld mélyébe, a seolba. Mi volt a seol? Az ószövetségben meghalt embereknek a gyűjtőhelye volt. Hol volt? A föld alján volt. Emlékeztek, amikor Saul járt az endori javasasszonynál? Sámuel próféta honnan jött elő? A föld mélyéből. Maga az endori javasasszony is lesápadt, maga is meglepődött, még ő sem gondolta magáról, hogy ekkora varázsló, de előjött Sámuel próféta alulról. A Jézus példázatában mit látunk? Hogy a seol két részből állt. Az egyik, amit most pokolnak hívunk, az elkárhozott szellemek gyűjtőhelye, és van egy másik rész, ami nem a gyötrelem helye volt, hanem az édeni állapotokat idézte. Jézus elmondja, hogy láthatták egymást. Ábrahámot látta ez az elveszett szent és mondta, hogy gyötrettetem e lángokban. Tehát ott Jézus bemutatja a pokol valóságát, és valós személyekről beszélt, ez nem egy kitalált történet. A gazdag embernek még a nevét sem mondta meg, de a szegény Lázár, a koldus nevét igen. Látjuk, hogy ő ott volt.

Mi történt akkor, amikor Jézus meghalt a kereszten? Hol van ma a szellemeknek a gyűjtőhelye? Az elkárhozottaké most is lent van. Mi van a többiekkel, hol vannak? Hova lettek az ószövetségben üdvözült szentek? Nem sok mindent ír erről a Biblia, de vannak sejtések. A Máté Evangélium 27. részében olvasunk egy nagyon érdekes dolgot, mégpedig Jézus feltámadásával kapcsolatban.

Máté 27,50–53.

50. Jézus pedig ismét nagy fennszóval kiáltván, kiadá szellemét.

Jézus meghalt a kereszten.

51. És ímé, a templom kárpitja a tetejétől az aljáig kettéhasadt; és a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének;

Kijött Isten Szelleme a Szentek Szentjéből, azt mondta, hogy nem vagyok kíváncsi tovább a véres áldozataitokra, nem akarok kőépületben lakni, hanem hústestben akarok lakni, bennetek akarok lakni! Kész, az ószövetségnek vége! Onnantól kezdve hiába volt áldozat, hiába vitte a pap az áldozatot, az az áldozat nem emésztetett meg és nem történt vele semmi.

52. És a sírok megnyílnak, és sok elhunyt szentnek teste föltámad.

A fizikai testükben támadtak föl ezek a szentek.

53. És kijöven a sírokból, Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelenének.

Mire enged itt következtetni az Írás? Hogy amikor Jézus feltámadt, akkor vele együtt nagyon sokan föltámadtak, fizikai testben támadtak föl. A Máté 17-ben van még egy érdekes dolog, amikor János, Jakab és Péter a megdicsőülés hegyére kerültek, akkor még Jézus meg sem halt. Fölmentek és ki volt ott? Illés, Mózes és Jézus. Ott mondta Péter, hogy Uram, jó nekünk itt lenni, csináljunk itt sátrat, egyet Mózesnek, egyet Illésnek! Beszélgettek Mózesrel, és beszéltek Illéssel. Igen, azt mondják, hogy jó, Illés elragadtatott, az jó, hogy ott van, na de Mózes nem ragadtatott el, és Mózes is ott van! A kérdés az, hogy mi van az ószövetségi szentekkel, föltámadtak-e, vagy fönt vannak-e az Úrral? Erre van egy utalás. Most jussunk el az Efézusi levélhez, mert az Igéből kell, hogy választ kapjunk, hogy mi történt ott.

Efézus 4,8–9.

8. Ezért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba, foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek.

Fölmenvén a magasságba, foglyokat vitt fogva. A Zsidó 11-ben olvassuk, hogy akiket a dicsőségnek ily nagy fellege vesz körül. Amikor Jézus fölvitetett, akkor a foglyok szabadulást kaptak. Akik várták a megváltásukat, ők a hitem szerint fölvitettek, erre utal itt ez az igevers.

9. Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire?

Péter írja, hogy a tömlöcbe lévő foglyoknak Jézus prédikált. Most már tényleg nem lapozunk oda, mert akkor nem jutunk a végére soha a Jelenések könyvének. Akkor lehetnek igazak ezek az állítások? Félig igazak, mert nyilván egy dolgot teljesen figyelmen kívül hagynak, hogy miután a gyülekezet elragadtatott, a Szent Szellem attól függetlenül itt marad a földön. Hiszen a Szent Szellem nélkül nincs üdvösség, nincs senki más, aki bizonyosságot tesz a feltámadt Jézus Krisztusról, mint Isten Szelleme. Isten Szelleme nélkül nem lehet üdvözülni, nem lehet üdvösséget kapni! Miért van szüksége Istennek a száznegyvennégyezer zsidó elpecsételt prófétára, akiket a Biblia első zsenyének nevez? Nagyon fontos, hogy zsidók lesznek, szüzek lesznek, nem fertőztették meg magukat. Ez nem azt jelenti, hogy nőtlenek lesznek, hanem nem imádták az Antikrisztust, nem bálványoztak, nem bűnöztek, hanem tiszta életet éltek. Erre a száznegyvennégyezerre miért van szükség? Mert Isten akarja, hogy itt a földön hirdetve legyen az Evangélium. Miért nem visz el minket annyira gyorsan a Krisztus? Mert akarja, hogy az utolsó percig, amíg színre nem lép az antikrisztus, hirdetve legyen az Evangélium. Nincs más, aki hirdetni tudja.

Ugye, olvastuk a Timótheus levélben, hogy mi akadályai vagyunk annak, hogy az antikrisztus ki tudjon teljesedni, mert itt vagyunk Isten igazságával, világítunk, hatalmunk van a gonosz fölött, hatalmunk van a sátán fölött, ezért az útjában vagyunk. Isten mozdítja el ezt az akadályt. Valaki azt tanítja, hogy az Antikrisztus félre fogja tenni a gyülekezetet. Ha az antikrisztusnak meglenne a hatalma hozzá, akkor már most félretette volna, de nincs meg hozzá a hatalma. Mi kaptunk hatalmat az ördög felett! Jézus lábai alá került. Hol van a láb? Ha Jézus a Fej, mi vagyunk a Test, hol a láb? Hát a Testen, nem? Tehát a mi lábaink alá helyezte az ördögöt. Ezért kell Istennek kivenni és kiragadni a gyülekezetet innen, hogy az antikrisztus színre tudjon lépni, az utolsó időkben megírt próféciaik be tudjanak teljesedni, és hogy megtörténjen Izrael megváltása. Gyakorlatilag ennyi, és jól megférnek majd egymás mellett az ószövetségi és az újszövetségi vének. Azt mondják, hogy a presbiteros görögül véneket jelent. De ha megnézed, az Ószövetségben is vannak vének. Ezt is beütöttem a keresőbe, nagyon sok találatot adott. Csak egyet hadd mondjak el, amikor Roboám nem fogadta meg a vének tanácsát, hanem az ifjak tanácsát követte. Az ószövetségben is voltak vének. Hogy nem nevezi az ószövetségben őket véneknak a Biblia, ez nem igaz. Annyi hamis dolog van! Meg kell nézni mindig a Bibliát, amikor valamit olvasunk az interneten valamilyen tanulmányban, az nem biztos, hogy igaz. Meg kell nézni, mert bizony ott vannak.

Jelenések 21,12.

12. És nagy és magas kőfala vala, tizenkét kapuja, és a kapukon tizenkét angyal, és felírott nevek, amelyek az Izrael fiai tizenkét törzsének nevei:

Tudjuk, hogy ez már az elragadtatás után lesz, amikor az új Jeruzsálem le fog szállni, és a a Bárány tizenkét apostolának neve a város kőfalainak az alapjára van írva. Látjátok, hogy Isten nem tesz különbséget. Ha elolvassuk a Zsidókhoz írt levél 11. részét, akkor mit látunk? Ott látjuk a hithősöket. A Biblia világosan írja, hogy a törvény cselekedetéből egy test sem igazul meg Őelőtte. Annyira világos az Írás! Akkor ezek hogyan üdvözültek? Ott van a Zsidókhoz írt levélben: hit által. Hit által vitt becsesebb ajándékokat Ábel Istennek. Hit által, hit által, hit által, nagyon sokszor olvasod. Ábrahám hogyan üdvözült, hogy lett igazzá Isten előtt? Hit által. Annyi személyről lehet olvasni, akiknek Isten megmutatta a mennyet. Többen beszámoltak, hogy látták Dávidot, látták Ábrahámot, láttak ott ószövetségi szenteket. Jó, ezt a Biblia nem írja, nagyon vigyázzunk a látásokkal, hogy ki mit látott, de van ennek biblikus alapja. Mert az ószövetségi szentek fönt vannak az Úrral, a többiek pedig várják az utolsó ítéletet. Illetve a nagy nyomorúság időszak alatt lesznek dolgok.

Nézzük még, miket látott fönt János. Van a huszonnégy vén, látjuk a négy állatnak a leírását, ezeket már megnéztük a múltkor, a szimbólumoknál vizsgáltuk őket. Látott Isten trónja

körül olyan lényeket, amit a 7-es versben olvasol, az oroszlánhoz, a borjúhoz, az emberhez, meg a repülő sashoz hasonlók. Ezek mind szimbólumok, ezeket megtaláljuk a Biblia több részén. Az oroszlán mit jelképez? Ő az állatok királya, a szellemi jelentése Júda oroszlánja, Jézusról szól, Máté szerint pedig Izrael királya. A bika egy igavonó állat jelképe. Szellemi értelemben az Úr szenvedő szolgájának jellemzője, és Jézus, mint engedelmes szolgálja. A Filippi levélben olvassuk Jézus engedmességéről. Aztán mit jelent az ember? Az összes teremtmény királya. Szellemi értelemben az utolsó Ádámot. Ez nem a második Ádám, ez fontos, hogy az utolsó Ádám. Jézus egyik neve a Lukács szerint, mint büntelen ember, Istenember, ember Fia, ahogy sokszor nevezte magát. A sas a madarak titokzatos királya, az értelmünket meghaladó Istenember. Tehát itt Jézust szimbolizálja megint János, Jézus, mint örök életet adó Isten, emberi lény. Gyakorlatilag ennyi itt a jelentése. Azt látjuk, hogy ezek fönt a mennyben mind Istent imádják. Mind Isten trónja körül vannak és látjuk a Jelenések 4,10-ben, hogy az ő koronáikat leteszik Isten királyi széke elé. Azt mondja, hogy nem az ő dicsőségük, hogy itt vannak, nem az ő dicsőségük, hogy győztek, hogy a győzelmi korona a fejükön van, odatették Isten trónja elé, és imádták Őt. Ez az alázatnak egy gyönyörűséges szimbóluma, amikor nem magunkat állítjuk a központba, hanem Isten van a hitünk és az imádatunk központjában, hiszen általa van minden. Nélküle semmi nincs.

Van még egy kevés időm, hogy a hétpecsétetes tekercsről beszéljek. Nem szeretnék ebben a témában rohanni, mert valami nagyon-nagyon fontos dolgot meg kell értenünk a pecséttel kapcsolatban. Ennek a pecsétnek jelentősége van. A fő célkitűzésünk most az lesz ezzel, hogy elmondom a hétpecsétetes könyvtekercsnek a mibenlétét, és a tartalmát egy kicsit tanulmányozzuk. Ezt pedig a Jelenések könyve 5. részében olvassuk. Olvassuk először magát az Igét!

Jelenések 5,1–5.

1. És láték annak jobb kezében, aki a királyiszékben üle, egy könyvet, amely be volt írva belül és hátul, és le volt pecsételve hét pecsétel.

Tehát egy pergament, egy tekercsét látott, ahol kívül is és belül is volt hét-hét pecsét. Le volt pecsételve.

2. És láték egy erős angyalt, aki nagy szóval kiálta: Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak pecsétjeit?

3. És senki, sem mennyen, sem földön, sem föld alatt, nem tudta a könyvet felnyitni, sem ránézni.

Senki nem tudta! Nézd meg, János azt mondja:

4. Én azért igen sírtam, hogy senki nem találtaték méltónak a könyv felnyitására és elolvasására, a ránézésre sem:

5. És egy a vének közül monda nékem: Ne sírj: ímé, győzött a Júda nemzetségéből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak hét pecsétét.

Itt látjuk legeslegelőször a Barányt, és itt látjuk a pecsétet.

Miről szól ez a történet? Ahhoz, hogy ezt megértsük, megint csak vissza kell mennünk az Ószövetségbe, mert egyébként nem értjük meg, hogy mi ez a hétpecsétetes könyv vagy mi az, hogy ki méltó vagy nem méltó fölnyitni, és mi a csodáért volt úgy kétségbeesve János? Miért aggódott? Ennek az egész leírása a könyvben van, és ne felejtjük el, hogy a Biblia önmaga legjobb magyarázója, hogy megtudjuk mi ez a könyvtekercs, ahhoz el kell mennünk az Ószövetségbe.

Lapozzunk el a Jeremiás 32-be, és meg fogjuk érteni, hogy miért van jelentősége ott ennek a könyvnek. A mózesi törvényeket is megnézzük majd. A mózesi törvények nagyon erőteljesen hangsúlyozzák, hogy mi történik abban az esetben, amikor valaki eladósodik és olyan anyagi helyzetbe kerül, hogy elveszíti mindenét. A 3Mózesben fogjuk ezt megnézni. A törvény pontosan szabályozza, hogy ebben az esetben mi a teendő. Isten nem hagyja azt, hogy valakinek a vagyona csak úgy elvesszen. Ha már olyan adósságba került, amit nem tudott kifizetni, Isten törvényei pontosan meghatározzák, hogy ilyenkor mi a teendő.

Itt Jeremiást látjuk, amikor Sedékiás király börtönbe csukta, mert nem az ő tetszése szerint prófétált neki.

Jeremiás 32,6–8. 10–12.

6. És monda Jeremiás: Szólt az Úr nékem, ezt mondván:

7. Ímé, Hanameél, Sallumnak, a te nagybátyádnak fia hozzád megy, mondván: Vedd meg az én mezőmet, amely Anatótban van, mert téged illet vér szerint, hogy megvedyed.

Ha valaki az ószövetségben eladósodott, akkor az volt a törvény, hogy a legközelebbi férfi rokon megválthatta az ő adósságát. Csak ő válthatta meg, senki más nem tehetett ezt meg. Nem úgy volt, hogy csak adjuk-vesszük a földet, hanem meg volt határozva, hogy ki az, aki megveheti. Nem véletlenül kereste meg Jeremiást, az unokaöccsét. Nézd meg, mi történt!

8. Eljőve azért hozzám Hanameél, az én nagybátyámnak fia, az Úr beszéde szerint a tömlöc pitvarához, és monda nékem: Kérlek, vedd meg az én mezőmet, amely Anatótban, a Benjámín földjén van, mert téged illet, mint örököst, és tereád néz vér szerint is, vedd meg hát magadnak. Akkor észrehevém, hogy az Úr szava ez.

Figyeld, hogy mit mondott, mert ez nagyon fontos, a törvényt idézte! Úgy jártak el, ahogy a zsidó törvények szerint el kellett járni. Téged illet, mint örököst.

Amikor Nábót szőlőjét Akháb király elvette, miért büntette meg az Úr, miért halt meg, miért a kutyák nyalogatták az ő sebeit? Miért kaptak ítéletet Jezabel is meg Akháb király is? Pontosan ugyanezért, mert csalással elvette Nábót szőlőjét, és az nem adható el, nem idegeníthető el, még a királynak sem. Arra egy valaki jogosult, akit Isten kijelölt, mégpedig az első örökös. Itt is erről beszél a Biblia. Utána még itt írja tovább, hogy hogyan kellett ezt megcsinálni. Nagyon fontos, hogy amikor fölnyitották a pecsétet, amikor ezt az örökséget birtokba vették, akkor ennek is megvolt a módja és a rendje. A pecséten kívül ott kellett lennie a tulajdonosok neveinek. Ott kellett lenni azoknak, akik ott jelen voltak. Most csak tényleg részeket olvasok, mert nem akarok annyira a részletekben elveszni.

10. És beírák levélbe és megpecsétlém, és tanúkat is állíték, és megmérém a pénzt mérlegen.

Tanúk előtt kellett eladni a földet, le kellett pecsételni.

11. Ezután kezembe vevém a vétel felől való levelet, amely meg vala pecsételve a parancsolat és törvények szerint, és a közönséges levelet is.

Látjátok, hogy ez Isten parancsolata szerint van!

12. És a vétel felől való levelet odaadám Bárukknak, a Néria fiának, aki Mahásiás fia vala, Hanameélnek, az én nagybátyám fiának szemei előtt, és a tanúk szemei előtt, akik be voltak írva a vétel felől való levélbe, mindama júdaiak szemei előtt, akik ülnek vala a tömlöc pitvarában.

Tehát tanúk előtt be kellett pecsételni, megvolt ennek a módja. Most nézzük meg a 3Mózesben, hogy a törvény mit mond erről, csak tényleg azért, hogy megértsük ennek a jelentőségét. Ugye, a múltkor már beszéltem az ószövetségi ünnepekről és beszéltem a kürtzengés évéről. Az ószövetségben voltak ünnepek, és van egy különleges szám, a hetes szám, ami a teljesség száma. A hetedik nap például a szombat, a szombat, aztán volt a szombat-év, ez minden hetedik év, és volt a kürtzengés napja, ami a hetven szombat-év, azaz minden ötvenedik évben következett. Az ószövetségi törvény szerint, ha valaki elveszítette a vagyonát, akkor ötven év után föl kellett szabadítani. Van, akiket eladtak rabszolgának, van, aki szolgának ment, mert nem tudta kifizetni az adósságát. De mindegy, mi történt, mert mindenkinek az ötvenedik, a kürtölés éve után – ezért a kürtölés éve az elragadtatással hozható összefüggésbe – mindenki visszakapta az eredeti jogos tulajdonát.

Miről van itt szó a pecsételnél? A föld tulajdonjogáról. Miért aggódott János annyira? Most már talán így jobban meg fogjátok érteni, hogy a kürtölésnél valaki hozzájutott a tulajdonához. Kinek adta Isten ezt a földet? Az ördögnek? Nem, hanem az embernek. A tulajdonjog továbbra is Istené, az idején a tanítások nem véletlenül szóltak erről, hogy Isten

a tulajdonosa, mi csak sáfárai vagyunk mindennek, ami ezen a földbolygón van. Nekünk nincs tulajdonunk. Isten a tulajdonos. A földnek a tulajdonjogát, amikor eladták, Ő nem vesztette el a birtokjogot, de mégiscsak tulajdonjognak nevezzük, mert az ember volt a korlátlan ura annak a földnek, amit Isten rábízott. Az ötvenedik év után ezt vissza kellett adni.

3Mózes 25,23–24.

23. A földet pedig senki el ne adja örökre, mert enyém a föld; csak jövevények és zselérek vagytok ti nálam.

24. Azért a ti birtokotoknak egész földjén megengedjétek, hogy a föld kiváltható legyen.

Tehát amikor Ádám megkapta ennek a földnek a bérleti jogát, akkor nem a tulajdonjogot kapta meg. Ennek nagyon fontos szerepe van a megváltásban, mert ha tulajdonjogot kapott volna, akkor nincs megváltás. Akkor ez a tulajdonjog igaz, hogy illegálisan, de átkerült az ördöghöz. Ezért mondja, hogy el fog jönni az ördögnek az ideje, ezért mondja, hogy az ördögnek az ideje le fog járni, mert a föld az Istené. Továbbra is Istené! A kérdés az, hogy ki a jogos tulajdonos? Ki a jogos örökös? Ezen van itt a hangsúly, és ezt János zsidó lévén ismerte az ószövetségi törvényt, ismerte a törvényrendszert is, hogy ki méltó. Hát ki van a pecséten, kinek a neve van a pecséten? Ki az, aki méltó arra, hogy megváltsa ezt a földet? Ki méltó arra, hogy birtokolja a tulajdonjogot a föld felett? Ez élet-halál kérdése volt. Olvassátok el otthon az egész 3Mózes 25-öt, erről szól az egész, erről szól a rendelkezés! De van erről egy nagyon csodálatos könyv, úgy gondolom, mindenki ismeri a Ruth könyvét, a Sámuel könyve előtt van, mindössze négy fejezet. Ez az egyik legcsodálatosabb könyv a tulajdonjogról. Ez az egyik legcsodálatosabb ószövetségi könyv a megváltásról.

Nézzétek meg, mi történt! Naóminak volt két fia, ez a két fiú elvett egy-egy pogány nőt. Az egyiknek a neve Orpa, a másiknak pedig Ruth volt, és mindketten moabiták voltak. Ez egy tipikus példája az öröklődésnek. Meghalt először Naómi férje. Kire száll ilyenkor az örökség? A nagyobbik fiúra. Ne felejtsetek el, hogy az ószövetségi rendszerben a ház ura vagy az apa volt vagy az őt követő első örökös, amit úgy hívnak héberül, hogy góél. Társmegváltónak fordíthatjuk a góélt. A nőkre nem szállt a vagyon. Miért? Mert az ószövetségben a nőknek, ha férjhez mentek, akkor el kellett menni a háztól. Ha egy zsidó férfi feleséget vett, akkor tényleg megvette és haza kellett vinnie. Ezért örültek, amikor fiú született egy házban, mert akkor megvan az örökös. Az apának és a családnak megvan az örököse. A nők nem örököltek. Ezért mondja Jézus, hogy gondoskodjatok az özvegyekről, az árvákról meg az elhagyottakról. Ugyanis, mivel a nők nem örököltek, ezért kutyakötelessége volt a nagyobbiknak, aki örökölt, gondoskodni az özvegyekről és az árvákról. Sőt volt még egy olyan törvény is, hogy ha örökös nélkül meghalt a férfi, akkor az örökösnek feleségül kellett vennie az asszonyt és magot kellett, hogy támasszon az özvegynek. Ez egy rendtartás volt. Sőt még az is szokás volt abban az időben, hogy azt nem a saját fiaként, hanem a meghalt fiaként kellett számon tartani, azért, hogy fennmaradjon az apa neve.

Ugyanez a helyzet Naómi esetében is, meghalt mind a két fia, ott maradt a két moabita menyével, és gyakorlatilag földönfutóvá vált. Mert ki volt az örökös? A férjének a testvére volt az örökös. Tulajdonképpen Naómi is eltartásra szorult. Azt mondta a menyének: Figyeljétek, nem tudok mit tenni veletek, menjétek haza a ti hazátokba, ahonnan jöttetek! Ott mások a szokások meg más minden, hagyjatok itt engem, mert nem tudok mit kezdeni veletek! Nincs fiam, nincs, akihez férjhez adjalak, milyen életetek lesz nektek? Azt mondta Ruth, hogy nem! Nem megyek sehova, veled maradok, az én sorsom a te sorsod, a te Istened az én Istenem! – és ott maradt az anyósa mellett. Majd akkor én gondoskodok rólad! Mit csinált? Elment és gyűjtögetett. Egy moabita, egy pogány nő volt. Boáz mezejére tévedt, ahol szedegette az árpát, hogy legyen mit enniük, gondoskodott az anyósáról. Nagyon szorgalmas volt, és Boáznak föltűnt, hogy az a nő ott szedeget. Isten kedvessé tette előtte és azt mondta, hogy hagyjátok, hadd szedegessen! Sőt a szolgálknak az italából is hadd iszogasson! Ruth szedegetett és gyűjtögetett, és Boáz folyamatosan kedvezett neki. Elmondta az anyósának, hogy hova ment

és kivel találkozott. Az anyósa elcsodálkozott, hogy Boázhoz? Hát az nekünk rokonunk! Itt fölcsillant egy nagyon-nagyon apró reménység, és kioktatta Naómi Ruthot, aki hallgatott az anyósára. Mondta neki, hogy mit csináljon, egy kicsit parfümözze be magát, egy kicsit szedje össze magát, hogy valahogy kinézzen, és amikor látja, hogy Boáz ledől, akkor a lába végéhez feküdjön oda. Azt mondta Boáz, hogy rendben van, de én nem vehetek feleségül, mert van előttem még egy örökös. Megváltanálak, én kiváltanám a te férjednek a részét, meg a Naómiét is, de nem vagyok méltó rá. Nézzétek meg, pontosan erről szól ez az egész!

Ruth 3,11–13.

11. Most hát, édes leányom, ne félj! Mindent, amit mondasz, megteszek néked; mert tudja az én népemnek egész kapuja, hogy derék asszony vagy.

Ezt mondta Boáz Ruthnak, megkedvelte, megszerette őt.

12. És most: bizony igaz, hogy közel rokon vagyok: de van nálamnál még közelebbi rokon is.

Látjátok, hogy azt mondta Boáz, én megváltanálak, de nem tudlak megváltani. Nem tudok mit tenni, mert a törvény azt mondja, van egy másik rokon, rajtam kívül, egy még közelebbi, mint én.

13. Ez éjszakán hálj itt; s majd reggel, ha az megvált téged, jó: váltson meg; ha pedig nem akar téged megváltani, akkor én váltalak meg. Él az Úr! Feküdj itt reggelig.

Majd elolvassátok a többi, négy vers az egész. Mit kellett csinálni? Végül is elment az igazi örökshöz Boáz és azt mondta, hogy rendben van, ez a helyzet, itt van ez a nő, megváltod-e ennek a vagyonát? Akarod-e megváltani? Azt mondta, hogy igen. De igen ám, van egy másik helyzet is, feleségül kell venni ezt a nőt, és még magot is kell neki támasztani! Akkor azt mondta, hogy akkor talán nem érdekel, inkább vedd meg te! Gyakorlatilag ez a lényege az egésznek. Így történt az, hogy hogyan váltotta meg ezt a Ruthot, ezt az elesett nőt Boáz. Ez a Boáz nem más, mint a mi Úr Jézus Krisztusunk. Feleségül vette, és mi történt, amikor feleségül vette? Ezzel hozzájutott az örökségéhez. Tudjátok, született Ruthnak Boáz-tól egy gyermeke, akit úgy hívtak, hogy Obed. Ennek az Obednek volt még egy gyermeke, Isai. Ki annak a fia? Dávid. Látjátok? Ez a csodálatos dolog, hogy ugyanez történt, Isten is vett egy pogány feleséget, és az mi vagyunk. Ő megváltott bennünket. Ő visszavásárolt bennünket. Itt van a pecsétnek a lényege, hogy amikor a pecsétet fölnyitják, akkor ott kell lenni az örökösöknek. Mikor jön a pecsét felnyitása? Kik vagyunk mi? A Róma 8-at nézzük csak meg, hogy mit mond az Írás!

Róma 8,16–17.

16. Ez a Szellem bizonyosságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

Isten gyermekei vagyunk. Miért vásárolt meg? Ki vásárolhat meg minket? A rokon. Hogyan kerülünk mi rokoni kapcsolatba Istennel? Olyan elveszettek voltunk, hogy elveszetteb-
bek már nem lehettünk, olyan adósságunk volt, amire esélyünk nincs, hogy kifizessük. Hogy kerülhetünk mi rokonságba a Megváltóval? Úgy, hogy Isten gondolt egy merészet: a fiaimmá fogadlak titeket! Ettől közelebbi rokon nincs. Mit mond itt az Írás? Nézzétek csak meg!

17. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

Örökösök vagyunk az örök élet reménysége szerint. Nem akármilyen örökösök vagyunk, hanem fiak vagyunk, és amikor bontják a pecsétet, akkor az összes örökösnek, az összes tanúnak ott a helye. Ez egy óriási ok arra, hogy az elragadtatás még a pecsétet fölnyitása előtt legyen. Az ószövetségi törvényrend megmondja, hogy a pecsétet nem lehet fölnyitni, csak a tanúk és a tulajdonosok előtt. Ha a tulajdonosok nincsenek ott, akkor mi van? Te tulajdonos vagy? Az vagy, mert örököstársa vagy a Krisztus Jézusnak.

Nézzétek meg, egyetlen igevers a Bibliában, és még tudnék róla egy órát prédikálni. Mi-
lyen csodálatos dolog, amikor megértjük az Igének a mélységeit, amikor látjuk az ószövetségi

és az újszövetségi összefüggéseket és ezt egy módon tudjuk megtenni, ha kutatjuk, ha vizsgáljuk. Nem fogsz elhinni buta meséket, amiket nyomnak az interneten, hogy te majd itt maradsz az elragadtatáskor, meg így lesz, meg úgy lesz, meg amúgy lesz. Nem igaz! Téged az Úr haza fog vinni! Akkor is, ha tökéletes vagy, akkor is, ha csak Őbenne vagy tökéletes, haza fog vinni! Bizony ott leszünk, mert aki győz, örökségül nyer mindent!

Jelenések 21,7–8.

7. Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az én fiam lesz nékem.

8. A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és utálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbájosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál.

Nekünk nem árt a második halál! Jó hírek voltak ezek, amiket ma hallottunk? Dicsőség az Úrnak! Hálát adunk Istennek! Dicsérjük az Urat!

Ha valaki most hall először bennünket, esetleg még úgy gondolja, hogy ő talán kimarad ebből az örökségből, mert nem méltó rá. Ha úgy gondold, hogy nem vagy rá méltó, akkor jól gondold, de méltóvá tett téged Jézus, az Ő vére által. Nem azért kapjuk, mert mi megérdemljük, nem azért kapjuk ezt az örökséget, és ezért tud még inkább hálás lenni a szívünk, mert nem érdemljük meg, de Isten mégis nekünk adta. A poklot érdemeltük volna mindannyian. De Ő kifizette a mi adósságunkat. Ő a mi Boázunk, aki ahogy Ruthnak kifizette az adósságát pogány létére, akinek esélye nem volt visszakerülni az örökségbe, sőt bekerült a Jézus vérvonalába, ugyanúgy minket is megszabadított és megváltott. Azt mondja az Írás, hogy aki hiszen Őbenne, nem veszik el, hanem örök élete lesz. Hit által jutunk be ebbe az örökségbe. Elfogadjuk a megváltást, elfogadjuk azt az árat, amit Isten fölkinált a mi hitvány, elveszett életünkért? Talán azt mondod, hogy kinek kell az én életem? Van valaki, akinek kell, valakinek fontos vagy! Valakinek a te hitvány életed is kell, ha úgy gondold magadról, hogy hitvány vagy, mert valaki nagyon nagy árat fizetett érted. Ezért fogadd be Őt, hívd be Őt az életedbe és hívd be Őt a szívedbe!

Imádkozunk, és ha valaki úgy gondolja, hogy ő kimaradna ebből az örökségből, és nem szeretne kimaradni belőle, egy imányira, egy döntésre vagy! A hitedet ki kell árasztanod a Megváltód felé, a te góéled, a te legelső rokonod felé, aki abban a pillanatban társörökösödé lesz, te pedig Isten fiává válsz, ha Jézust befogadod a szívedbe.

Mondjuk együtt: *Hiszem, hogy Jézus Isten Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazuláso-
mért. Kérlek, Jézus, jöjj a szívembe, legyél az én Uram! Legyél az én Megváltóm! Legyél az én Gyógyítóm! Jézus, Te vagy az én Uram. Te vagy az én Megváltóm! Te vagy az én Gyógyítóm. Én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő vére tisztára mosott, megtisztított minden bűntől. Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság. Ámen.*

A betegségből is megváltott az Úr Jézus Krisztus!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 **ÚJ!**

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com **ÚJ!** és info@ksze.org

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com **ÚJ!**